

קול יעקב

זמני השבת והחג באלעד:

הדלקת נרות: 18:18

צאת שבת: 19:22

זמן ר"ת: 20:00

עלון מס' 143 | א' תשרי |

תשפ"ד | שנה 4

מטעמים לשולחן שבת וחג

באיזה פה נאמר את המילים הקדושות

העיון מעיון נתיחה | איז לקראת בתפילה

לדפי"ש:	לע"נ:	להצלת:
רפאל	יורם בן מרים ~	כל משפחת דרשן
דוד בן אודליה ~	אהובה	
ישי בן שושנה	בת חיה ~ ניסים	
	בן יצחק	
	ת.צ.צ.ה.	

ולרפואת כל חולי ישראל

ואומרים: 'קדוש אתה ונורא שמך', ומבקשים: 'וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו'. ועל כל אחד להתבונן, באיזה פה הוא עומד לומר את התבות הקדושות הללו, באיזה נשמה הוא עומד להתפלל את התפילות הנוראות האלו, האם אפשר להגות את התפילות הקדושות בפה שנכשל בדיבורים אסורים, האם אפשר לבקש בקשות הללו לאחר שהיו שקועים בחטאים ועוונות רחמנא ליצלן?!"

ומדי אמרו דיבורים מעוטים אלו, החילונו כולנו לבכות בכי מר, ונחלי דמעות זלגו עינינו מהרהורי התשובה שעלו על ליבנו בשעה זו, מכח דיבוריו שנבעו מלב טהור וקדוש. אינו אומר לכם זאת כגוזמא בעלמא, אלא זו הייתה המציאות ללא כחל ושרק. פלגי מים ירדו עפעפינו לשמע אוזן דברים כדרכונות הנוקבים ויורדים חדרי בטן.

והגם שלא חידש לנו שום דבר חידוש, ולכאורה דיבר אלינו דברים פשוטים מאוד אך כששומעים דיבורים קדושים מפה קדוש וטהור, הדברים היוצאים מן הלב נכנסו לליבנו ופעלו את פעולתם.

(רבי אהרון טויסיג שליט"א)

כשאיש ישראל מחליט באמת להתעורר לתשובה, עליו לחשב חשבוננו של עולם, איך עברה השנה ובאלו ענינים ונושאים נכשל, אולם אנו לא ניזיל כרוכלא לפרט את מקומות התורפה שעלינו להתעורר בהם, רק נזכיר מאמר קדוש שזכיתי לשמוע מפה קדשו של כ"ק אדמו"ר בעל ה'חלקת יהושע' מביאלה זיע"א.

היה זה בליל ערב ראש השנה אחד בשנות בחרותי. נכנסתי בתוך קבוצת בחורים אל חדר קדשו של הרבי, וביקשנו מלפניו שיואיל לומר לפנינו כמה דיבורי חיזוק לקראת יום הדין.

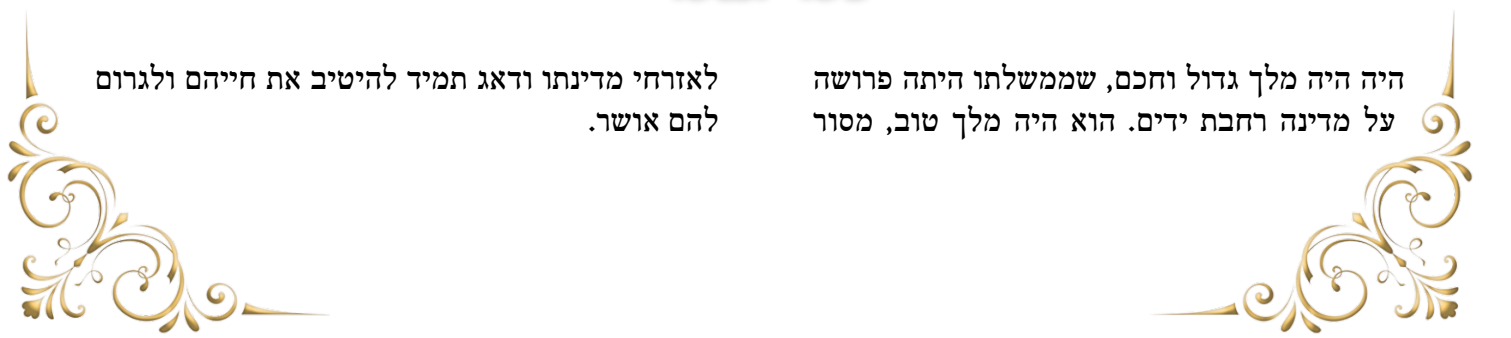
הרבי ישב על מקומו מהורהר ופרץ בבכי מר שזעזע את נשמותינו עד עומק השיתין, ומתוך בכיו פנה ואמר לנו: "אתם קבוצה גדולה של בחורי חמד, ולשוחח עם כל אחד בנפרד על מצבו הפרטי אי זה ביכלתי עכשיו. ובוודאי לב יודע מרת נפשו באילו ענינים נכשל במשך השנה ומה עליו לתקן".

"מה שכן אומר לכם" - המשיך הרבי - "דעו נא, מחר בפרוס הלילה מתחדשת עלינו שנה חדשה ואנו נכנסים לימי ראש השנה. בתפילות ימים קדושים הללו אנו מתפללים הרבה זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים"

משל ונמשל

לאזרחי מדינתו ודאג תמיד להיטיב את חייהם ולגרום להם אושר.

היה היה מלך גדול וחכם, שממשלתו היתה פרושה על מדינה רחבת ידיים. הוא היה מלך טוב, מסור

לבוא לפני המלך, שהיה ידידותי מאד. לזה ויתר על מסים, לשני העניק מתנה נאה ואת האחרים שאל על שלומם ושלוה משפחותיהם.

מאז נהג המלך לעשות כן מידי שנה בשנה. למשך ארבעים יום נטש את ארמונו ויצא אל העם, אזרחי ממלכתו. כולם ידעו שבימים אלה אפשר להשיג אצל המלך הכל. צריך רק לגשת אליו ולהגיש את הבקשה.

ארבעים הימים שבין ראש-חודש אלול ועד אחרי יום הכפורים, הם הם הימים המתאימים ביותר בהם יכול יהודי להגיע אל מלך-מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, שהוא אבינו שבשמים.

פרק זמן זה נקבע על ידו כימי תשובה והתקרבות אליו. הבה ננצל את הזמן!

מלך זה פרסם פעם כרוז בו נאמר, כי כל אזרח שיש לו בקשה כלשהי רשאי לבוא אליו לארמונו בכל עת שירצה.

אולם האזרחים לא הרבו לבוא לארמון והמלך התפלא על כך מאד. לאחר מכן הבין כי, עם כל ההקלות, עדיין לא כל כך קל לבני העם הפשוט להגיע אליו. מלבד זאת, הרי רוב העם גרים מחוץ לעיר הבירה וקשה להם להגיע לארמון ולשטוח בפני המלך את בקשותיהם.

בהתחשב עם כך, החליט המלך לצאת אל העם. בלויט שריו ועבדיו, הוא יצא למסע על פני המדינה. הם ביקרו בכל עיר וכפר ושמעו את בקשות העם ומאווייו.

בכל מקום ומקום לשם הגיעה פמליית המלך, קיבל אותם העם בתרועת שמחה, כל מי שרצה, יכול היה

אחד מתקשר למנהל קרקס.
 "שלום אני רוצה לעבוד בקרקס שלך."
 "מה אתה יודע לעשות?" שואל מנהל הקרקס.
 "אני יודע לשיר את כל השירים."
 "יפה מאוד, אבל מה אני יכול לעשות עם זה בקרקס?" עונה המנהל.
 "אני יודע לשיר אותם גם מהסוף להתחלה."
 "אבל מה זה יכול לעזור לי בקרקס?!?" מתרגז המנהל.
 "אני יודע גם לשיר את כל השירים עם היפוך של אותיות."
 "באמת כל הכבוד אבל אין לי מה לעשות עם זה בקרקס, מצטער, ביי"
 מנתק המנהל. איך שהשיחה מתנתקת, אומר אותו אחד שחיפש עבודה: "שכחתי להגיד לו שאני סוס".

2
 מגמגם אחד רצה להשוויץ לפני החבר שלו בדירת הפאר שקנה בקומה ה-35 של אחד המגדלים בתל אביב.
 הם הגיעו לבניין אבל... המעלית במקרה היום לא עובדת.
 הם התחילו לטפס במדרגות, תוך כדי העליה במדרגות פונה המגמגם לחבר שלו: ששש...ששש...ששש - עזוב אותי עכשיו נננוו... ששש... ששש די. גם ככה אני חנוק בקושי נושם, דבר איתי למעלה. וככה עד שהגיעו לקומה 35 נו, מה רצית להגיד, מהר לפני שאני מתעלף. שששש... ששששכככחחחחתי אאאתת המממפפחחחות בכככ... בכככאוטו.....

